

Scharreleieren

ZWARTE HAAN

Guus Peterse

Ik ben, als ik me goed herinner, al minstens drie keer vergeefs op zoek geweest naar Bonapartes strandloper. Het kan ook vier keer zijn. Ik herinner me in elk geval jaren geleden bij Zwarte Haan, Noord-Friesland, daarna een geval in polder IJdoorn bij Durgerdam, en een paar jaar geleden in de Ezumakeeg. Elke keer gemist. Dus u zult begrijpen dat een melding van Bonapartes strandloper bij mij een beetje het effect heeft van een rode lap op een stier. De melding, gisteren, van een bona bij, alweer, Zwarte Haan, kon dan ook maar één ding betekenen: op pad.

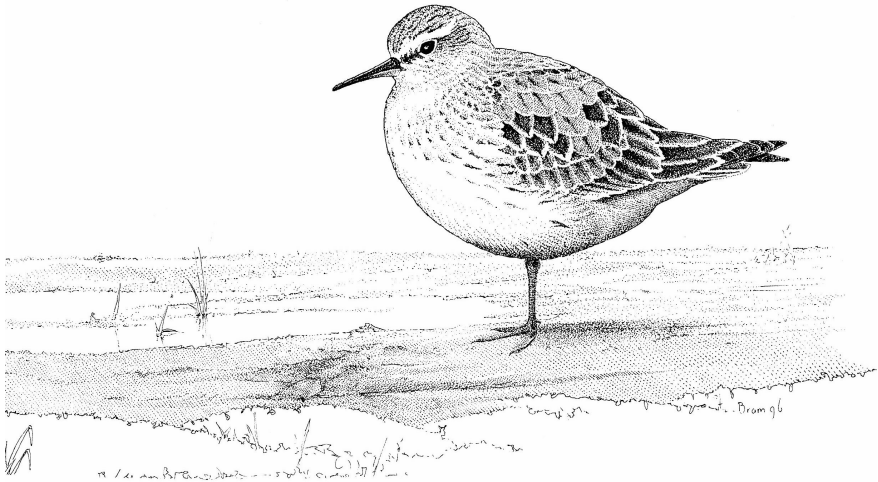
Ruim voor hoog water was ik ter plaatse. Enkele min of meer (deels virtueel) bekende vogelaars stonden al de vloed (vloed aan vogels evenzeer als vloed aan zeewater) af te wachten. Rein Genuit, Luuk Punt: mooie waarnemingen alvast. De meeste vogels nog ver weg. Dichterbij onder andere een bosruiter, wat zilverplevieren en oeverlopers en zes casarca's op de kwelder, en wat verder maar wel herkenbaar twee lepelaars en flinke groepen bonte strandlopers.

Daarna ontvouwde zich een onvergetelijk spektakel! Naarmate de Waddenzee naderbij kroop, kwamen ook de vogels dichterbij. Fantastische zwermen zwerden over het wad en steeds meer kwamen er vlak voor ons zitten. Uiteindelijk zaten ze massaal, met duizenden in dichte drommen, pal voor onze neus. Schitterend. Krombekstrandlopers en bonte strandlopers vooral, meest adulten en nog in zomerkleed, hoewel ook al volop ruiend. Enkele juveniele krombekken ook al, die altijd wat later doortrekken. Heel wat bontbekplevieren ook, tureluurs, fantastische groepen kluten, diverse kleine strandlopers, kanoeten, een paar mooie zomerkleed rosse grutto's, regenwulpen, een paar groenpootruiters en één mooie zomerkleed steenloper. Onder meer. Terwijl we af en toe een blik wierpen op de kleine flamingo, vrijwel zeker een escape, die verderop op het wad zat.

Prachtig was het. Maar in deze massa was het wel uitermate lastig zoeken naar afwijkende typetjes. Toch slaagden we erin er een fraaie gestreepte strandloper uit te pikken, enige tijd goed in beeld, wandelend door de menigte. Daarna konden we hem niet meer terugvinden maar achteraf bleek Luuk hem later per ongeluk op de foto te hebben gezet. Wonderlijke tref, maar ook nederig makend: wat hebben we met onze neus gekeken! Desondanks vonden we ook nog een al even fraaie breedbekstrandloper! Waarachtig geen slechte score samen! Maar de bona gaf taal noch teken, helaas.

Enkele keren kwam een slechtvalk buurten, iets waar de vogels voor ons helemaal geen prijs op stelden. Het schouwspel dat dat teweegbracht, was van een sprookjesachtige schoonheid. Massaal ging de menigte op de vleugels. Wolken van vo-

gels goldden sierlijk over het water en de afwisseling van witte buiken en donkere ruggen leidde tot een wonderbaarlijk lichtspel waarbij als door tovenarij zilverachtig licht door de gevleugelde massa schoot. De slechtvalk intussen joeg fel achter enkele arme losgeraakte vogeltjes aan. Vooralsnog zonder succes.

Bonapartes strandloper - Bram Rijkse

Voor het zoeken naar de bona kon dit wel eens goed uitpakken, dachten we: de boel eens flink opgeschud, een nieuwe status quo, wie weet kwam hij nu wel in beeld. Maar helaas! Hoe we ook speurden in de weer tot rust gekomen menigte, van de Bonapartes strandloper geen spoor vandaag. Het water zakte weer, de ruimtes namen weer toe, de rust keerde langzaam terug en de vogelaars hielden het voor gezien. Ik had nog twee kemmaantjes, wat watersnippen, een vrouwtje bruine kiekendief, maar voor Bonapartes strandloper moet ik nog een keer op pad. Als dat gaat zoals vandaag, kan ik daar niet rouwig om zijn.

6 augustus 2008